Dissabte 1 d'Advent

Text de l'Evangeli (*Mt* 9,35-10,1.6-8): En aquell temps, Jesús anava voltant per totes les ciutats i els pobles, ensenyant en les sinagogues d'ells i predicant l'evangeli del regne i guarint tota malaltia i tota dolença. I veient les multituds, se'n compadí, perquè eren vexats i jeien com ovelles sense pastor. Llavors diu als seus deixebles: «Les messes certament són moltes, però els treballadors pocs; pregueu, doncs, l'amo de les messes que enviï treballadors a les seves messes».

I convocats els seus Dotze deixebles, els donà potestat sobre els esperits immunds, perquè els expulsessin, i perquè guarissin tota malaltia i tota dolença.

Aquests Dotze els envià Jesús i els donà instruccions, dient: «No aneu al camí dels gentils, ni entreu en les ciutats dels samaritans; sinó més aviat dirigiu-vos a les ovelles esgarriades de la casa d'Israel. I quan hi aneu, prediqueu, dient: «S'ha apropat el regne dels cels». Guariu malalts, ressusciteu morts, llanceu dimonis, purifiqueu leprosos. Gratuïtament ho heu rebut, gratuïtament doneu-ho».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Pregueu, doncs, l'amo de les messes que enviï treballadors a les seves messes»

Mn. Xavier PAGÉS i Castañer
(Barcelona, Espanya)

Avui, quan ja portem una setmana dins l'itinerari de preparació per a la celebració del Nadal, ja hem constatat que una de les virtuts que ens cal fomentar durant l'Advent és l'esperança. Però no d'una manera passiva, com la de qui espera que passi el tren, sinó una esperança activa, que ens mou a disposar-nos posant de la nostra part tot el que calgui per a que Jesús pugui néixer de nou en els nostres cors.

Podem mirar de no quedar-nos sols en el que nosaltres esperem, sinó —sobretot— en descobrir què és el que Déu espera de nosaltres. Com els dotze, també nosaltres som cridats a seguir els seus camins. Tant

de bo que avui sentíssim la veu del Senyor que —per mitjà del profeta Isaïes— ens diu: «El camí és aquest, segueix-lo» (Is 30,21, de la primera lectura d'avui). Seguint cadascú el seu camí, Déu espera de tots que amb la nostra vida anunciem que «S'ha apropat el regne dels cels» (Mt 10,7).

L'Evangeli d'avui ens narra com, davant d'aquella multitud de gent, Jesús se n'apiadà i els digué: «Les messes certament són moltes, però els treballadors pocs; pregueu, doncs, l'amo de les messes que enviï treballadors a les seves messes» (Mt 9,37-38). Ell ha volgut confiar en nosaltres i vol que en les molt diverses circumstàncies responguem a la vocació d'esdevenir apòstols del nostre món. La missió per a la que Déu Pare ha enviat el seu Fill al món necessita que nosaltres en siguem continuadors. En els nostres dies també trobem una multitud malmenada i desesperançada, que té set de la Bona Nova de la Salvació que Crist ens ha portat, de la que nosaltres en som missatgers. És una missió confiada a tots. Coneixedors de les nostres febleses i mancances, recolzem-nos en la pregària constant i estiguem contents d'esdevenir així col·laboradors del pla redemptor que Crist ens ha revelat.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Per a una collita abundant són pocs els treballadors. En escoltar això, no podem deixar de sentir una gran tristesa, perquè cal reconèixer que, si bé hi ha persones que volen escoltar coses bones, falten, en canvi els qui es dediquin a anunciar-les. Pregueu també per nosaltres, perquè la nostra veu no deixi mai d'exhortar» (Sant Gregori el Gran)

- «El món no és un conjunt de penes i dolors. Tota l'angoixa que hi hagi al món està emparada per una misericòrdia amorosa. Qui celebri així l'Advent podrà parlar amb dret del Nadal feliç, benaventurada i plena de gràcia» (Benet XVI)

- «Amb el Credo de Nicea-Constantinoble, responem i confessem: 'Per nosaltres els homes i per la nostra salvació, davallà del cel. I, per obra de l'Esperit Sant, s'encarnà de la Verge Maria, i es féu home'» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 456)